

GALATZÓ

PAGES 1000

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

Revista mensual - Abril/Maig 1991 - Any V - Núm. 55

PSOE

Josep Mª Pérez i Fontirroig
67 anys - Vinculat al comerç

INDEPENDENTS

Antoni Arbona i Pujadas
38 anys - Misser

PP

Gabriel Flaquer i Maimó
57 anys - Empleat de Banca

TRES CANDIDATS A BATLE NO NATIUS DE PUIGPUNYENT

GALATZÓ

Publicació Mensual

Dipòsit legal: PM 431/86

La Vila, nº 25

07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:

Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell

Pere Barceló

Conxa González

Biel Frau

Bartomeu Moragues

Xisca Ramon

EQUIP DE

COL.LABORADORS:

Magdalena Balaguer

Miquel Mora

Ernest Fuster

Antoni Garau

Margalida Horrach

Antoni Ramon

Pep Toni Balaguer

Sebastià Terrasa

Biel Pérez

Onofre Martorell

Pedro Martorell

Secció Esportiva:

Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:

Maria Matas

VENDA D'EXEMPLARS:

Ses Cotxeries

Exemplar: 150 ptes.

Subscripcions: 125 ptes.

IMPRIMEIX

Taller Gràfic Eugeni.

C/. Reis Catòlics, 70. Palma

Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors.

Editorial

A la recerca d'una identitat pròpia

Ara que tornam viure una campanya electoral i molta de gent, sobretot les que estan a les llistes electorals, estan disposades a fer molta de feina i a perdre desinteressadament moltes hores del seu propi temps per dedicar-lo a tots els veïnats d'aquest poble. Noltros, la Revista Galatzó, veim entabanats com amb la vinguda d'aquestes eleccions municipals es perd alguna cosa nostra: la nostra pròpia identitat i el nostre propi esperit de poble que, desgraciadament, pareix que tardarem temps en tornar recuperar.

Seguint la tònica de les eleccions del 87, però amb la notable diferència de que ja no són dos sinó tres els partits polítics que es presenten, hem vist com els respectius caps de llista no són nadius d'aquest municipi. Fins i tot, hi ha alguns casos en que hi ha persones que es presenten a les llistes electorals i és la primera vegada que molts de noltros les sentim anomenar.

Lo que abans pareixia una coincidència ara es converteix ara es converteix en un fet que necessita d'un obligatori anàlisi.

Conseqüentment, ens començarem a fer una sèrie de preguntes: ¿És que la vida política local no desperta suficients motivacions entre els joves?, ¿És que no tenim la suficient personalitat per decidir per noltros mateixos què és el que volem i de quina manera ho volem?, ¿És que la majoria dels nadius «passam» del nostre poble?, ¿Serà que tot és degut a l'educació que hem rebuda els joves i també els nostres pares?, etc...

Fent aquestes mateixes preguntes pel carrer un home major ens treia aquesta conclusió, «*basta que un puigpunyentí o un galileu organitzi una cosa per a què tot d'una la tomin*».

Evidentment, aquesta resposta en cap moment ens va satisfer pel que finalment apostàrem per aquella que basava els seus arguments en el «comodisme» que ens acompanya a tots en aquesta vida. Tal vegada, l'exemple més clar ho poguem trobar en les recents aprovades NN.SS., les quals durant el temps que estigueren en exposició pública cadascú va anar a mirar el grau de projecció que tenia el seu solar mentre que quasi ningú les va analitzar d'una manera global.

Però bé, la veritat és que molt millor és que tota aquesta gent nativa s'integri en el nostre poble abans de que ho utilitzin com un simple poble dormitori. Molt paregut en això és el que ens deia un home de la Península... «*yo llevo 40 años en Mallorca y soy más mallorquin que nadie*». En efecte, du 40 anys a Mallorca però no parla ni una punyetera paraula en mallorquí.

Esperem idò, que aquest mateix exemple no es repetesqui entre els puigpunyentins i galileus —s'entén nadius— que es queixen als carrers i als cafès d'aquesta situació i s'animen a participar activament en les motivacions que mouen als veïnats d'aquest poble. Mentre que a tota aquesta gent no nativa que ha pressa la ferma decisió de participar i col·laborar en tot el que sigui pel bé del poble agrair-lis la seva bona voluntat ja que sense ells, al manco a hores d'ara, ni tendríem caps de llistes, ni equips de futbol i bàsquet ni, perquè no dir-ho, la mateixa Revista Galatzó que teniu entre les mans.

És l'hora de decidir

Informació política local

TAULA RODONA

L'oratória de tot polític pot ser sigui un dels bastions on recolçar una campanya electoral. Puigpunyent i Galilea es troben en aquests moments en plena campanya electoral, ben igual que la resta de municipis de l'Estat espanyol.

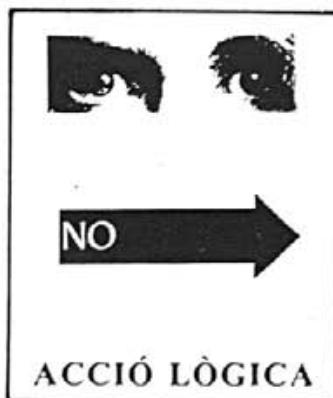
La preocupació de les diferents candidatures es centra en la celebració de distints actes públics mitjançant els quals presentar els seus programes als electors per, d'aquesta manera, aconseguir els vots necessaris que els portin a governar, en aquest cas, un municipi o una autonomia.

Puigpunyent i Galilea n'han estat testimonis d'aquests recents actes públics, traduïts en presentacions i mítings. I també han sigut testimonis d'un acte públic que no ha estat organitzat per cap agrupació política i que, per tant, no pretenia la recerca de vots per a una opció. El que sí pretenia, eren diverses finalitats de cara a les properes eleccions de dia 26 de maig: donar a conèixer als electors les diferents opcions de les que disposen a l'hora de votar (tot i que ja es preocupen aquestes opcions a donar-se a conèixer), i posar-les front a front, perquè desenvolupassin els seus programes electorals, i amb l'intent d'aclarir als electors, que, de cada vegada més, molts són els que no ho tenen gaire clar. Per aquesta darrera qüestió era primordial un torn de preguntes dels electors de cap als candidats al nostre Consistori.

Aquestes eren les finalitats. I la REVISTA GALATZÓ va voler portar-les a terme, amb la celebració d'una taula rodona que reunís als dos caps de llista de les tres candidatures que es presenten a les eleccions aquí a Puigpunyent i Galilea.

Reconeixem que era una autèntica prova de foc pels candidats que s'havien de posar cara a cara, cara als públics, i on l'oratória havia de jugar un paper prou important. Però també reconeixem que era una experiència força interessant, ja no només per a la Revista, de d'un punt de vista informatiu, sinó també per l'elector que és qui, amb el seu vot, elegirà dia 26 el proper Cosistori del nostre municipi.

No volem entrar en consideracions polítiques, cada un n'haurà tret les seves pròpies, però sí volem donar l'enhorabona als candidats que dia 19 van pujar a l'escenari de l'actualitat de Puigpunyent i Galilea. L'enhorabona perquè la taula rodona va transcórrer per un camí normal, amb correcció i sense insults, ja que els pocs intents de desbaratar els bons modals, van ser avortats tot d'una.

Acció Lògica signa sempre el que fa

«Diuen que es poble diu que havien sentit a dir que deien...»

Aquestes són les fonts fidedignes que utilitza el Sr. Nadal Gomis, candidat per a la llista del PP i corresponent del DIA 16 per fer les seves cròniques.

ACCIÓ LÒGICA signa el que fa i el que diu. Que quedi molt clar. Pintades folklòriques tals com «Al pan pan, y a los fajas pum» i «Venut, Don Francesc» NO TENEN RES A VEURE AMB NOSALTRES.

Ni som un grup polític (no presentem candidatures) ni molt manco «animals irracionals motivats per instints incontrolats».

Aprofitant que el Sr. Gomis ens menciona com autors de pintades que no són nostres, volem deixar clar que els únics cartells boicotejats del poble són els d'ACCIÓ LÒGICA, al cantó de les barreres, de la qual cosa sí que hi ha proves, ja que un roll de pintura que arriba fins a la porta de l'autor és, indiscutible, la seva signatura.

Ara, idò, ja som dos els que SIGNAM el que feim.

Exigim professionalitat als «periodistes». Basta de mentides. Basta de carregar «morts» als altres. Proves i fets.

Algunes preguntes que es fa Acció Lògica

1.- Saps el PP que l'assistència social és competència municipal? Sap el P.P. que és l'autonomia municipal, principi reconegut a la Constitució?

2.- Ens vénen la residència a canvi de vots o bé ens la regalen?

3.- Què farà el PP, amb el solar si no pot governar? Es guardarà el projecte i el solar fins les properes eleccions de 1995, o bé el regalarà al poble?

4.- Es demanarà el carnet del PP per a entrar-hi? I el justificant de vot?

5.- És només casualitat que comparegui el PP ara que hi ha interessos urbanístics de gran envergadura?

Agrupació Independent de Puigpunyent i Galilea

Resultats enquesta sobre gestió municipal

L'enquesta realitzada pels Independents sota la direcció de professionals i enquestadors qualificats amb un nivell d'estudis i de preparació adequats, es va planificar amb una distribució del padró municipal, el qual abarcà quatre variables: sexe, edat, residència i nivell d'estudis.

Repartit cada possible votant a la seva casella corresponent, es va computar el percentatge que corresponia a cada una de les 120 variants amb rigorós sorteig. Es va fer una mostra que garantitzàs l'encert del 97 % del que pensa la població de Puigpunyent i Galilea.

L'enquesta consta de 27 preguntes relacionades amb la gestió municipal, molt més ampliada al nostre Full Informatiu i que, com a mitja, donà els següents resultats:

4'59 % gestió molt negativa.

6'30 % gestió negativa.

14'22 % gestió regular.

49'84 % gestió positiva.

9'61 % gestió molt positiva.

Aquestes xifres són els resultats matemàtics de la mitja aritmètica de les 27 preguntes que, entre d'altres, fan referència exclusivament a la gestió municipal d'aquest quadrienni.

Malgrat això, a la pregunta concreta sobre la valoració total que es fa de la gestió municipal, és a dir, com ens veu la població i com qualifica la feina feta per l'equip de govern en la present legislatura, podem llegir els següents percentatges:

1'96 % gestió molt negativa

4'90 % gestió negativa

14'70 % gestió regular

61'78 % gestió positiva

10'78 % gestió molt positiva.

Aquest 72'54 % d'aprovació de la gestió ens encoratja, sens dubte, a seguir fent feina. Així també, ens consta que aquests resultats no són extrapolables al número de vots equivalents, però volem dir, al qui interressi, que si som aficionats a les enquestes ho feim conscients de què és molta valentia el tenir que sotmetre-nos a l'opinió pública. I si hem de morir als 35 dies de la profecia de la Pitonisa de torn, ho farem amb l'honradesa d'haver complert el manament que democràticament ens donà l'electorat a les darreres eleccions, i com ja ho havíem fet en les dues anteriors.

Cap de les altres forces competidores pot presentar un patrimoni d'afers polítics municipals i de realitzacions tan fortes, com mai dins la nostra història havia tengut el municipi de Puigpunyent i Galilea. L'Agrupació Independent ho ha fet.

Definint postures

Després de la polèmica creada per la col·locació d'un cartell que dona per fent que el Centre d'Atenció a Persones Majors se situarà al solar de Mn. Francesc Llinàs i, per tal d'aclarir postures davant el Poble, volem deixar ben clar:

-Que el Grup Independent vol construir una Llar-Residència per a persones majors i així ho feim constar al nostre Programa Electoral.

-Que la ubicació d'aquest Centre ha de ser el millor solar de que es disposi, tant per superfície, com per situació, orientació, etc... i es decidirà el lloc concret i el funcionament del Centre de comú acord entre S'Ajuntament, la Conselleria de Sanitat i l'Associació de Persones Majors, tenint en compte exclusivament criteris tècnics.

-Rebutjam enèrgicament i ens oposam al fet de què una qüestió de tanta importància sigui instrumentalitzada pel PP.

-Que ser part del PP i del Govern Balear es jugui amb la il·lusió de les persones majors.

-Que es menyspreen les competències que en aquesta matèria concedeix a S'Ajuntament la Llei d'Acció Social.

-Que s'atempti de forma tan flagrant contra l'autonomia municipal reconeguda a la Constitució.

Divendres dia 24 a les 21h.

FESTA - MITING

a la Plaça de Son Bru

**VOTA
INDEPENDENTS**

P.P.

Benvolgudes senyores i senyors:

Per a correspondre a l'invitació, amable, de la Revista Galatzó que ens ha fet, de disposar d'una plana a les seves pàgines, és per això que volem aprofitar l'avinentsa d'escriure aquestes lletres.

Especialment per a constar a tots els lectors qui som, que pensam i què volem per a aquest poble estimat de Puigpunyent i Galilea.

Perquè som un grup nou, amb totes les lletres i significats possibles de la paraula, perquè som novells com a grup polític i perquè esperam esser-ho municipal, prope-rament, és per això que volem emprar aquesta carta per a contar-vos com som un grup de persones joves i no tan joves, diríem majors, que estimen Puigpunyent, bé perquè hi han nascut, bé perquè hi han vingut a viure ja fa uns anys o bé perquè hi han tornat a viure després d'uns anys de testar ciutat; i que pensam que tots feim falta a l'hora de resoldre els problemes del nostre poble, perquè no ho dubteu és el nostre poble.

I com vos ho podríem contar? Farà un any i mig d'aquell horabaixa en què voltant d'una taula quatre persones xerraven i donaven voltes a la idea de què tan sols dos grups municipals era com el color blanc i el color negre i de què entre blanc i negre hi ha alguna cosa més.

Per altra banda era molt curiós que la opció presentada pel PARTIT POPULAR a les eleccions de tipus general o Europeu tenia una acceptació enormement majoritària.

Tot això volia dir alguna cosa. I és un poc així com va néixer aquesta agrupació local del PP.

Però és que aquesta acceptació es va veure reforçada amb la massiva assistència al sopar de presentació de la Junta Local que va tenir lloc el mes de Febrer amb la presència del Hble. President de la nostra Comunitat Autònoma i deim massiva perquè hi havia molta de gent per simpatia i també algun curiós, que tot s'ha de dir.

Però vos havíem dit que parlariem del que pensàvem. Doncs bé, nosaltres pensam, i així ho veureu quan rebreu el nostre programa a ca vostra, que els problemes són del poble i és el poble el qui hi ha de posar remei.

Popular, ve de poble i quan hi ha un problema d'un sector del poble és el sector afectat el qui ha de dir-hi qualque cosa.

Nosaltres pensam mantenir contactes permanents amb associacions de veïnats, joves, esportives i socio-culturals per tal de dur les seves suggerències i solucions o aportacions a l'Ajuntament.

Pensam que no han d'esser nou capets els qui han de resoldre el que fer, que no siguin les matemàtiques d'uns interessos de 4 o 5 persones qui decideixin sinó que els interessats tinguin veu a l'Ajuntament.

Perquè ho podeu creure POPULAR ve de poble. Bé, de totes maneres no volem abusar de la vostra paciència i de la Revista.

Gràcies per llegir aquesta carta, gràcies per llegir el programa quan el rebreu i res més per ara estam a la vostra disposició ara i des del dia 26 de Maig.

Gràcies.

Junta Local
Presidenta
Cap de llista

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

Plaza Pio XII
Tel. 614187

GALILEA

ELECTRICA JORDI

PUIGPUNYENT

Instal·lacions elèctriques
portes i automatismes

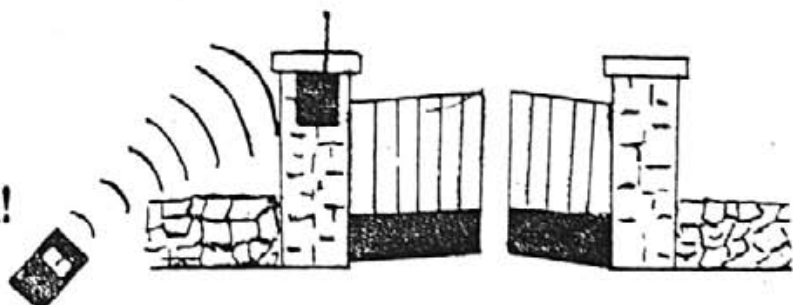
AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables

verjas

basculants

corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

Els caps de llista opinen

La pauta que hem seguit a l'hora d'elaborar aquesta enquesta, dirigida a tots els partits, ha estat la de cercar preguntes de tot caire, que són la preocupació de l'home del carrer i que a l'hora de realitzar una campanya electoral els partits polítics no solen esbrinar, en el seu programa, amb la suficient claredat.

Som conscients que hi havia moltes altres preguntes importants que no hem fet, però la manca d'espai ens ho ha impedit, per dir-ho d'alguna manera.

Voldríem que aquesta enquesta servís per aclarir a l'elector, una vegada analitzat el que diu cada un, a quin creu millor votar.

1.- Per a tu què és un batle?

INDEPENDENTS.- Un batle per jo és una persona més que fa feina pel poble i que, a més, ostenta la representació institucional de l'Ajuntament.

Un batle pareix l'amo de ses ametles, però en definitiva no és així, si no que és el cap visible d'un equip, i ha d'ésser una persona prou humil per no passar-se amb les seves atribucions i no fer de la seva actuació un ridícul protagonisme.

PSOE.- Per a mi un batle és la màxima representació democràtica d'un poble.

PP.- Un batle, per jo, és una persona que ha d'estar disposada i oberta a què tot el poble li doni les seves suggerències.

2.- Quines creus que són les teves característiques personals que et poden ajudar a desenvolupar aquest càrrec?

INDEPENDENTS.- En primer lloc, no crec reunir-ne cap més d'especial que qualsevol altre membre de l'equip. És un pur accident que jo sia el cap de llista.

En tot cas, si n'hagués de destacar alguna diria que som un home d'esperit tranquil, que sé escoltar a la gent... i que tenc perfectament assumit que som el representant d'un equip que fa feina.

PSOE.- Una experiència de dotze anys, i conèixer perfectament el funcionament de l'Ajuntament.

PP.- Fa molts d'anys que estic escoltant als companys de professió, i la meua característica personal és que he sabut escoltar... i llavors posar en pràctica el que m'han dit els companys; encara que de vegades m'han deixat tot sol.

3.- Un batle per a un equip o un equip per a un batle?

INDEPENDENTS.- Queda ben clar que si no hi ha equip, és absurd qualsevol plantejament... i jo, personalment, no voldria ésser batle.

PSOE.- Un equip per a un batle, indiscutiblement.

PP.- Un equip per a un batle.

4.- Quin paper creus que pot jugar aquest equip en la gestió de l'Ajuntament?

INDEPENDENTS.- La gestió de l'Ajuntament ve condicionada per la feina d'aquest equip, o sia que el paper d'aquest equip és fundamental. No hi ha ningú més que jugui cap paper.

PSOE.- Aquest equip... concretament el nostre equip està compost per una sèrie de persones que per la seva

professió i per la seva dedicació crec que poden exercir una funció molt important dins l'Ajuntament de Puigpunyent.

PP.- Crec que el paper que pot jugar aquest equip és fer, amb honradesa i bé, les coses que lis sien encomanades.

INDEPENDENTS.- ANTONI ARBONA I PUIGADAS:

Té 38 anys, és el més jovenet dels tres candidats, exerceix la professió de misser i està casat amb na Petra Valero, té dues nines petites. Les seves aficions són cuinar, fer excursionisme, la lectura... quan té temps. Resideix a Puigpunyent des de l'any 82 o sia que fa 9 anys que viu entre noltros. Ens va explicar que la seva vocació política li vé de la seva joventut, quan estava vinculat a l'escultisme, moviment amb clares connotacions polítiques i reivindicatives de temes com la llengua, el país, etc... Diu que quan va arribar a Puigpunyent es va trobar amb un grup Independent que lluitava pels seus mateixos objectius i que, per això mateix, s'hi va integrar.

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/. General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - PALMA

5.- Quines són les vies que penses utilitzar per canalitzar les demandes i les inquietuds dels veïnats?

INDEPENDENTS.- Que pensam utilitzar des del grup Independent, seguint sempre amb la teoria de no personalitzar:

Una oficina d'informació que canalitzi aquestes inquietuds i, en qualsevol cas, sempre les portes de l'Ajuntament han estat obertes a tots aquells que hagin vingut a exposar un problema.

PSOE.- En principi, pensam tenir un despatx, el més freqüent possible amb el públic, i contactar amb tothom, tant dins l'Ajuntament com a fora.

PP.- Ja s'explicarà en el nostre programa quines són les idees que tenim respecte en aquest punt.

6.- Quina és la imatge que desitges l'Ajuntament doni, en temes com Urbanisme, Cultura i gestió municipal, durant aquesta nova legislatura?

INDEPENDENTS.- Amb un tema com Urbanisme la imatge ha d'ésser, la de protecció de l'entorn i del paisatge, ja que com sempre hem repetit és l'únic patrimoni que té Puigpunyent.

En temes de Cultura l'Ajuntament ha d'ésser el dinamitzador de la vida cultural del poble.

En quant a la gestió municipal una imatge de transparència. I, en qualsevol cas, no just ha d'ésser una imatge sinó que ha de respondre a una realitat. No es tracta de treballar de cara a la galeria.

PSOE.- La línia que l'Ajuntament pròxim tengués amb aquests aspectes, voldria que fós la d'una continuïtat amb el que ha hagut fins ara, si bé, més àmplia i adaptada al Partit Socialista.

PP.- Obert a totes les suggerències que ens facin en el poble respecte en aquests temes, ja que tots els temes importants és el poble el qui les ha de decidir.

7.- Quins són els punts que defineixen el vostre programa electoral?

INDEPENDENTS.- En primer lloc la protecció de l'entorn. En segon lloc la potenciació de la normalització lingüística i la vida cultural en general. I en tercer lloc augmentar els serveis dirigits en els veïnats com a destinataris finals de tota gestió municipal, sense prioritzar cap d'aquests tres punts.

PSOE.- El nostre programa electoral és un reflex, quasi quasi exacte, del que fa quatre anys vàrem presentar, i que pel fet d'ésser una minoria no és va poder desenvolupar.

PP.- Fer feina, fer les coses honradament i no haver-hi parts i quarts.

8.- Penses que s'ha de mantenir l'actual situació lingüística al nostre Ajuntament?

INDEPENDENTS.- No just s'ha de mantenir, sinó que s'ha de potenciar molt més. Entenc que és completament absurd canviar de llengua quan es tracta de gestions oficials.

PSOE.- Crec que s'ha de potenciar molt més fins arribar al màxim de normalització lingüística.

PP.- Es pot mantenir la mateixa situació lingüística, sempre i quan, no hi hagi qualcú que demani el contrari, aquest cas no et queda més remei, segon la llei, que canviar-ho.

PSOE.- JOSEP M. PEREZ I FONTIRROIG.- Té 67 anys, la seva professió està vinculada al comerç, està casat amb na Joana Galmés, té tres filles i ja és padri d'un infant petit. Els seus hobbyes són, segons ell mateix, els d'un home normal: anar a caçar, passejar el ca, pescar... Fa 30 anys que resideix a Puigpunyent i la vinculació amb la política li vé per qüestions familiars, ja que el seu pare va estar tancat a la presó durant la guerra civil i aquest fet el va fer viure sempre dins un ambient molt polititzat.

9.- Quina opinió te mereix l'actual situació urbanística amb les recents aprovades NN.SS.?

INDEPENDENTS.- L'aprovació de les Normes Subsidiàries, crec que és una de les tasques fonamental d'aquesta darrera legislatura, i crec que seran un instrument útil per a mantenir la identitat del poble.

PSOE.- Les Normes Subsidiàries, si bé no estan aprovades de forma definitiva, estan pendents de la resolució de la Comissió Insular d'Urbanisme, me pareixen un gran avanç per el poble i que produiran un benefici general.

PP.- Les Normes Subsidiàries, la veritat és que no he tengut temps, ni les he tengudes a mà per estudiar-les.

10.- Què t'ha paregut el paper de l'oposició durant aquesta legislatura?

INDEPENDENTS.- L'oposició ha jugat el paper que li corresponia, consensuant totes les gestions fonamentals, que han permès una agilitat administrativa, si bé, especialment en els darrers anys, haguessin pogut jugar un paper més actiu dins l'Ajuntament.

-Què t'ha paregut el paper del grup majoritari?

PSOE.- El paper del grup majoritari m'ha paregut..., la seva línia m'ha paregut bona. Ara, consider que haviem de fer compte dels 277 vots que noltros vàrem obtenir a les darreres eleccions.

-Quina opinió te mereix aquesta darrera Corporació Municipal?

PSOE.- No contest.

11.- Què penses de l'aparició d'un grup de pressió i d'informació com és el d'Acció Lògica?

INDEPENDENTS.- Que és important, i fins i tot necessari, que totes les persones que tenen unes determinades inquietuds sien capaços de reunir-se per debatre els problemes generals que els afecten, donant la cara i apareixent a l'escena pública, sense conformar-se en fer crítiques d'amagatall. I en aquest cas concret, crec que, demostren una valentia inusual amb els seus plantejaments.

PSOE.- Acció Lògica me pareix, a mi, un grup coherent amb una part positiva, perquè són una sèrie de persones que es dediquen única i exclusivament a impedir que la dreta torni a governar a Puigpunyent. Voldria que continuassin després de les eleccions.

PP.- No coment.

12.- Amb quin sector de l'electorat vos sentiu més identificats?

INDEPENDENTS.- Més que parlar d'un sector social determinat, parlar de totes aquelles persones que creguin que la solidaritat és un valor a tenir en compte i pensin que els interessos públics estan per damunt dels privats.

PSOE.- Noltros mos sentim més identificats amb tota casta de persona que sia progressista i tenguí les idees pròximes al socialisme.

PP.- No va dirigit a cap sector determinat, sinó que va dirigit als vells, als més vells, als joves, als més joves... no és una cosa d'encasillar a ningú.

13.- Cerca tres calificatius que pensis poden definir el que serà la vostra gestió municipal?

INDEPENDENTS.- Gestió transparent, honrada i participativa.

PSOE.- Benestar, progrés i llibertat a Puigpunyent.

PP.- Tornam a estar amb lo mateix, és lo que pensam sempre, el que deim sempre...; el que pensa el poble és el que hem de pensar noltros.

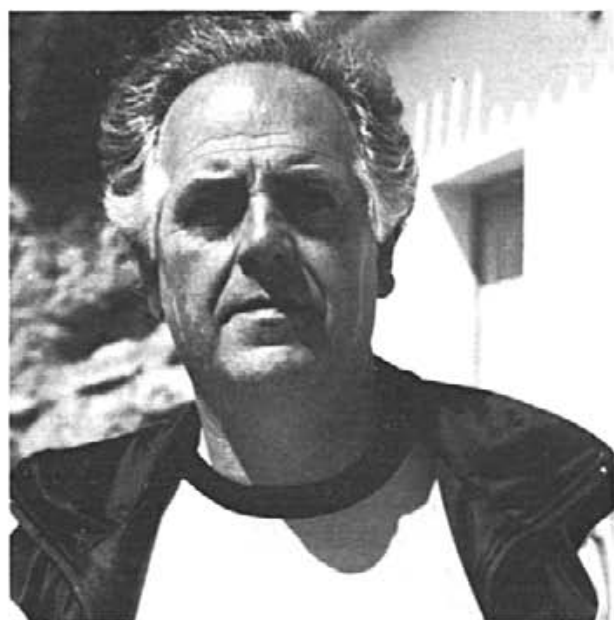
14.- Sense triunfalismes, ens pots fer una predicció dels resultats electorals i dir si estau disposats o no a fer pactes?

INDEPENDENTS.- Serem la candidatura i la llista més votada i, possiblement, conseguirem la majoria absoluta, pel que no serà necessari fer pactes. I en cas d'haver de fer-los, els fariem amb aquell grup que assumís el nostre programa i ademés tengués les virtuts de solidaritat, honradesa, transparència...

PSOE.- Això és un poc difícil de contestar... La gent parla d'un 3/3/3 i, a mi, això, em pareix pràcticament impossible, perquè hi ha un grup nombrós de persones que se inclinarien a la dreta i, que amb les eleccions passades, votaren Independents i... que també votaren el socialisme. Per això, jo, donaria un 4/3/2 sense definir els grups que seran.

Indiscutiblement fer pactes, sí... però amb la dreta mai.

PP.- Si hem de tenir en compte les darreres eleccions que hi ha hagut al poble pens que podem fer un bon paper, en quant als pactes crec que no és correcte fer pactes abans... i després tampoc. Si les idees són iguals, es poden fer pactes, si les idees són contraposades és impossible fer-ne.

PP.- GABRIEL FLAQUER I MAIMÓ.- Té 57 anys i treballa al sector de la banca (AC apoderat, interventor), està casat amb na Joana Pujol i és pare d'un nin. Fa 15 anys que resideix al nostre poble. És aficionat a col·leccionar segells, encara que la seva màxima afició sia l'arbitratge. Es considera un sindicalista i diu que s'introdueix en el món de la política per fer bé en els altres.

**Ses
Cotxeries**

C/. MAJOR, 4 Tel. 614102

**FRUTAS • VERDURAS
CARNICERIA • CHARCUTERIA
CONGELADOS • CONSERVAS
VINOS • LICORES
FERRETERIA • DROGUERIA**

Puigpunyent

Carta al director

Senyor Director: vos preg inserteu el contingut d'aquesta carta oberta a la propera edició de Galatzó, per tal de recoltzar la confiança amb la institució del Jutjat de Pau que en aquests moments represent. Molt agraït.

Un polític, em sembla recordar que era Alfons Guerra, va manifestar en repetides ocasions que no creia en la teoria de Montesquieu, sobre la separació dels tres Poders d'un Estat Democràtic: és a dir, el Legislatiu que resideix en les Corts, l'Executiu que governa, i el Judicial que dictamina sobre el compliment de les lleis.

En el nostre petit món d'un municipi com Puigpunyent, crec que té poca aplicació, per allò de que un només exerceix a estones. Malgrat això, sí crec que deu estar separat el govern del Municipi i el Jutjat de Pau, amb autonomia de cada un d'ells. Per això, vaig renunciar per escrit a la llista de Candidats de la que formava part, i en cap moment m'ha passat pel cap, presentar-me a les actuals eleccions. Pens tenir el cap damunt les espatlles.

Al que no he renunciat, ni pens fer-ho, és a exercir com a ciutadà normal i a donar suport amb la meua col·laboració, professional i moral, a qui treballi pel poble d'una forma desconectada dels Partits Polítics, sense que això vulgui dir que no els respecti profundament.

Per altre banda, vull deixar constància de que aniria confiat a rebre un consell imparcial del meu amic Capellà Paco Obrador, i confill des de fa temps la meua salut al que també consider amic i metge Pere Garau, encara que amb tots dos, políticament, tenguí qualque punt de vista diferent.

No val tot a l'hora de les campanyes electorals, i pens que no és bó minar la credibilitat d'aquelles persones que hem de seguir donant un servei que té com a fonament la mútua confiança.

Promet seguir essent imparcial, com ho ha estat fins ara (i en tenc proves i testimonis), guanyi qui guanyi; i em compromet a defensar als més dèbils en front dels qui pretenguin ser prepotens, si passen per sobre de la llei.

Ca nostra, el telèfon i el despatx estaran sempre oberts a tot aquell que cregui que li puc ajudar, sempre disposat a anar pels camins de la conciliació i la pau.

Pere Barceló
Jutge de Pau

De sa música i des renou

Després d'algún temps sense estar en contacte podríem retornar a començar aquesta talaia musical xerrant d'una cosa que és el primer que ens ensenyaren a un curset recentment celebrat.

Definicions apart, que ben mirat tot seriem capaços de destriar-ho as renou de sa música, però és que darrerament i tal volta més prest del que esperavem, ha començat es renou electoral.

Sí, és temps d'eleccions i més ho sirà quan es publiqui aquest número de Galatzó. Ben prest tots es partits i agrupacions ens llençaran es seus missatges acompanyats d'una música de fons, obrirem es mitjans de comunicació i cada dos per tres sentirem es «slogans» de cada partit amb una sintonia que volguem o no s'ens ferà familiar.

Es curiós com en aquestes dates tots s'en recorden de sa música.

Però vivim a un secle a on sa música no és sempre dolça, suau i acollidora més aviat es ritme menja terreny a sa melodia i tots, especialment es joves, coneixen i degusten músiques agressives i més properes as renou.

També dins ses eleccions sembla que si es renou anàs guanyant a sa música (ses bones maneres, es respecte, sa moderació...) i es nirvis, ses paraules gruixades, ses alusions quasi personals, es atacs, aferrades i desferrades de cartells, pancartes, pintades anassin fent més renou que música.

Des d'aquí ens agradaria ajudar a recordar que sa música sempre és millor que es renou. Que sa música pot amansir fins i tot a ses feres més ferotges i que sa música sigui des color que sigui, de s'estil que sigui pot esser agradable, acollidora, suau i pacífica, respetuosa amb totes ses tendències i estils i molt més, però molt més agradable que es renou.

Desitjem una campanya musical i no una campanya de renous.

E. Fuster

MUEBLES BESTARD

Patronato Obrero, 24
07006 Palma de Mallorca
Teléfono 7 7 0 6 1 4

GALILEA

SES TIMBES

GASTRONOMIA

Ja és que els adults de Galilea i Puigpunyent no tenen la costum de seure gaire a Ses Timbes, perquè sabem cert que hauríem notat un augment de pes. Pel que es pot comprovar la tendència al vot també entra per la boca: sopars, dinars, torrades... Qualsevol dia aquesta revista es pot animar a publicar una ruta gastronòmica de les eleccions.

BUTXACA

Així i tot, pel que escoltam aquestes Timbes, la gran esca electoral segueix essent la butxaca, la cartera o el compte corrent, que per aquest cas són lo mateix. Els duros que esperen treure'n de les Normes Subsidiàries condicionen moltes reunions i aliances. Lo demés és fullaca.

Bé, hi ha una cosa pitjor que la panxa i els doblers, són les vísceres. Tant de bo unes eleccions no serveixin per a desenterrar antigues rancúnies, gelosies, enveges, bregues familiars i tota classe de males herbes!

L'HOME

Aquest ens sembla el gran tema pendent. Podem millorar els carrers, podem posar-hi places i papereres i jardins i faroles. Hem de posar aigües netes i llevar aigües brutes, etc... Però la tasca més important és que els habitants dels nostres pobles siguin més respectuosos amb l'entorn, més sensibles a la netedat dels espais públics, més considerat amb els drets dels veïnats, més poetes, més solidaris, més contemplatius, més humans... Ai Ses Timbes!

NETEDAT

Com nos agradaria que la netedat també presidís la campanya electoral! L'altre dia, damunt Ses Timbes, dos «entesos» passaven revista al vot de cada membre de cada casa... Precisament per a afavorir la llibertat de vot Ses Timbes demanam que, en el Col·legi Electoral, la cabina estigui entre l'entrada i la taula. Fins i tot demanam que tothom passi per dins la cabina abans de votar.

¿Creis que és una actuació lliure haver de passar per davant el qui t'ha duit un sobre a ca teva, anar a la cabina (o l'altre costat de la sala), i llavors sortir amb un sobre i depositar-lo a l'urna davant la mirada inquisidora del qui esperava una altra cosa?

PASQUA

Ses Timbes s'havien enlluernat amb el tema del moment. Però també volem deixar constància d'un fet cultural que, no per senzill i «normal», deixa d'ésser significatiu: la majoria dels galileus hem viscut amb recolliment i pietat la Celebració Penitencial, el Dijous i el Divendres Sant i la Vigília Pasqual.

PAS

Si Pasqua vol dir pas, hem de recordar altra vegada el pas de dos galileus més per la barrera de la mort. Dia 5 d'abril moria l'amo En Tomeu Seguí Vich, «Es Pastor», 78 anys, i el 16 mos deixava, als 90 anys, madò Maria Balaguer Cunill, «Sineva». Al cel sien.

MITINGS

Acabarem amb el tema estrella d'aquest mes. El 13 es presentaren els Independents i en dies venidors faran mitings tant els Independents, com el Partit Popular i el Partit Socialista. Pensau-vos-ho bé i votau el millor.

Entrevistes

A continuació, SES TIMBES vos publica la xerrada que tinguérem l'altre dia amb els galileus que ocupen els primers llocs de cada llista electoral.

MANOLO PENTEÑO GOMEZ, va néixer a Galera (Granada), l'any 1947. Està casat amb na Mari Carmen Blanco Garrido i té un fill de tretze anys.

Vivim a Galilea des de l'agost del 73, farà vint anys. Som pensionista per invalidesa. És el primer galileu de la llista dels Independents.

-MANOLO, per què et presentes a la reelecció?

-Mira, jo crec que hem fet bastant bona feina. I a vegades hi ha compromisos que has d'assumir: si he fet feina amb uns companys i ens hem ajudat, pens que és normal que els segueixi acompanyant. També crec que el poble n'està content, i si ells confien en mí jo trobo que he de correspondre en aquesta confiança. Donar el que puc.

-Els tres projectes de futur més importants per a Galilea?

-Un acabar l'asfaltat dels carrers.

Segon fer la unitat sanitària a Galilea, que fins ara no ha estat possible perquè ens han negat les subvencions per a fer-la.

Tercer, hi ha una sèrie de camins i vials peatonals que seria convenient restaurar i millorar.

-Una autocrítica?

-Pens que ha estat una llàstima no poder fer aquest petit casal de serveis devor el Saló Parroquial, esperem que prest arribin les ajudes.

-Sembla que tots els partits estau interessats en millorar aspectes materials del poble, però, i les persones?

-Jo crec que la gent cada dia és més conscient i responsable dels seus actes. Prova d'això és que, fa un parell d'anys, a Galilea hi havia molta més brutícia: bosses de fums pels carrers, cans a lloure... Crec que avui hem millorat, la gent tira la brutícia dins els contenidors. Altres problemes com el dels renous no té una solució fàcil, afecta a tots els pobles, no basten les mesures repressives.

-En què vos distingiu dels altres partits que mos demanen el vot?

-Crec que la gent sap que som sincers en lo que deim, prometem coses que realment podem fer. No feim promeses electoralistes que llavonces seran irrealitzables, per exemple, el tema de les aigües a Galilea amb tota la conseqüència de la canalització de les aigües brutes, pous negres, etc. Seria costosíssim i no crec que pugui fer-ho un poble com Galilea.

MARIA MAGDALENA MUNTANER JORDÀ, vaig néixer a Palma l'any 1968, tenc quatre germans més, però jo som l'única de la família que viu per aquí. Aviat farà tres anys que visc aquí dalt. Faig les feines de la casa. És la primera persona de Galilea dins la llista del PSOE.

-Per què et presentes?

La veritat és que jo mai havia estat aficada en política. Jo vaig entrar en el grup perquè vaig veure que les altres llistes tenien gent d'aquí dalt, en el PP hi havia la meua cunyada, en els Independents En Manolo, i vaig pensar que seria una llàstima que guanyassin els del PSOE i no hi hagués ningú d'aquí dalt. M'ho oferiren i vaig dir: ho provaré, seré una persona nova. La veritat és que no puc anar a moltes reunions, perquè duc molt de trui, però ho provaré.

-Projectes de futur?

-Aquí dalt hi ha disconformitat amb el que s'ha fet fins ara, encara que la veritat és que tampoc no es pot fer massa cosa més donada la configuració del poble.

MARIA ANTÒNIA GARAU MOREY, té 36 anys i es presenta a la candidatura del PP per Galilea. Es dedica bàsicament a la casa i als seus fills. Com a hobbys té el ball que li agrada molt i que procura anar-hi sempre que pot. Fa fixar definitivament la seva residència a Galilea ara fa 7 anys.

-MARIA ANTÒNIA, per què te presentes a la llista del PP?

-Una de les raons és perquè jo sempre m'he tirat cap a les dretes, i això me limita completament a què no me presenti per un altre partit. Ara que, també estic molt a favor de les idees que tenen els altres partits.

-Dins el vostre programa, quins tres projectes per Galilea teniu més concretats?

-Haviem pensat una cosa bastant primordial com és poder arreglar el tema de l'aigua i després millores pel poble en general... però més que millores lo que noltros volem és que el poble ens demani que és lo que li agradaria que féssim.

Mos agradaria també arreglar el camp de futbol que és un servei que està una mica abandonat, i que la joventut tengui un poc més de llibertat, és a dir, que no s'hagin de demanar tants de permisos per utilitzar els serveis.

-Fe-mos una crítica de l'actual legislatura.

-No vull criticar perquè pens que cada persona a cada partit obra com creu que a d'obrar, i pens que mai se fan bé totes les coses per tothom. Potser lo que puc criticar una mica és la poca informació que tenen els galileus sobre lo que es mou dins s'Ajuntament, potser també que jo no m'hagi preocupat d'anar a cercar aquesta informació.

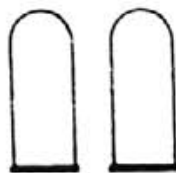
-Què heu pensat en el vostre programa pel millorament del galileu?

-El problema que té Galilea és que hi ha molt poca gent que hi visqui. Se podrien unir moltes de coses que es fan a Puigpunyent però hi ha el problema del camí, no tothom té cotxe.

-Hi ha molta de gent que es presenta, en què trobau que vos distingiu dels altres?

-No crec que es distinguesquin tant un dels altres. Uns tenen uns idees i altres en tenen unes altres.

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

GRATANT DINS LA NOSTRA HISTÒRIA

Un barrisc de taronges amb pocs doblers.

Els germans Bartomeu i Antoni Roca Cladera, quan eren nins, treballaven de mossos de margedor a la possessió de Sa Muntanya, de Son Forteza (Puigpunyent).

Algunes vegades s'havien fixat que en Es Salt hi havia moltes de taronges que feien menagera; però ells no tenien doblers suficients per comprar-ne una dotzena (en aquells temps es venien a dotzenes les taronges).

Pensaven i cavilaven com podrien pegar una bona panxada de taronges amb els deu o quinze cèntims que tenien.

A la fi es presentaren a l'encarregat del jardí d'Es Salt, li demanaren que els faria pagar per una butxacada de taronges i comprovaren que els pocs doblers que tenien encara els sobraven. La sorpresa del jardiner fou grossa quan va veure que havien buidat la senalla de taronges i la butxaca encara no era plena: estava foradada i les taronges passaven entre l'americana i el folro. Es posà a riure mentre pensava: «Ja m'heu fotut».

Però no acabà aquí la cosa. Quan arribaren a Sa Teulera de Sa Muntanya s'asseguren a l'abeurador que hi passa per devora i es posaren a menjar taronges, ja que encara no era hora de posar-se a fer feina. Per casualitat va passar pel camí la parella de la guàrdia civil i quan va veure el munt de peladures de taronja que hi havia a

terra, els demanà d'on n'havien agafat tantes. Ells contestaren que les havien comprat a n'Es Salt, però els guardies no se'n fiaren gaire perquè, malgrat no els tenien per dolents, trobaven que eren moltes taronges per a dos nins. De manera que els van dir que els acompanyassin a n'Es Salt per parlar amb l'encarregat. Quan els dos nins veren que l'assumpte anava de bon de veres els contaren fil per randa tot el que havia passat. D'aquesta manera els guardies entengueren com havien comprat moltes taronges amb pocs doblers i es fiaren d'ells.

M'ho va contar en Gabriel Roca Morey, (a) d'Ortelutx, net de l'amo en Bartomeu Roca Cladera.

Aquest nin, Bartomeu Roca Cladera, seria amb el temps l'amo de Son Camps i amo i batle de Cabrera.

L'altre nin, n'Antoni, va ser l'amo de s'hort d'Es Camp Franch, padri d'en Jaume Ferrà Roca (a) de Sa Font d'en Vic.

Segons em digué el nostre paísà Jaume Ferra Ferra (a) Calent, la família d'aquests dos nins era d'Esporles (a) Busqueros, i varen venir a fer feina a Puigpunyent per fer els marges que hi ha davall la miranda de les cases de Son Forteza i després ja es quedaren a viure a Puigpunyent.

Onofre Martorell. «Teuler»

BAR - RESTAURANT PLA DE SA SINIA

Servei de:

*NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA*

Carretera de Puigpunyent, Km. 14 - Teléfono 61 40 57

Eléctrica GENOVART

*Instalaciones y Reparaciones
Eléctricas*

Salvador Genovart

C. Serral, 9
Tel. 61 43 98

07194 Puigpunyent

taller de rotulación

Fábrica, 21 Tel·ls. 28 03 03 • Palma

- decoración
- murales
- furgonetas
- pancartas
- vallas
- fachadas
- serigrafía

**ROTULOS POR
ORDENADOR**

Xerrada amb en Jaume Martorell «De Ca'n Figa»

«Fa vint anys que me'n vaig anar...»

Un horaixa d'aquest mes de Maig tan estrany, mig fred i primaverenc, En Jaume Martorell Frau, acompanyat dels seus, Mestre Jordi, Madò Margalida i Na Teresa, a Ses Barreres, en aquell carreronet preciós, ple de verd i flord, raonant ben empedrat, ens va rebre a GALATZÓ En Jaume somrient i joiós, entorn d'una família que havia recobrat, encara que sia per uns dies, al seu fill i germà.

-Jaume, d'on vénis després de tants d'anys?

«De Mar de Plata, una Ciutat costera de l'Argentina, que està a quatre-cents quilòmetres de la Capital Bons Aires, a la part del Sud. Alla hi he deixat a la meua dona i a les meves filles, les nines, bé ja no tant nines, estan fetes unes dones. La major té 19 anys i la més petita 17.

«No li dic —respon son pare— que els enviï a cercar a sa dona i ses filles i que quedin amb noltros per a sempre».

-Que més voldria jo...»

-Conta-mos un poc com va ser el teu viatge?

-Doncs mira, el dia vuit de desembre de 1970, un avió em dugué allà, a moltes hores de vol de la nostra terra i allà m'hi he quedat, fins fa uns dies que he retornat per a passar uns pocs dies amb la meua família.

-Què fas a Mar de Plata,

-La meua professió és de mecànic, a una fàbrica processadora de peix. Essent un Port pesquer a la nostra fàbrica es produeixen les conserves per a la exportació.

-Quins tipus d'indústria és?

-La nostra és quasi ben bé tota mecànica, amb una maquinària alemanya i noruega. Exportam a moltes parts del món.

-Com se viu a Argentina?

-Bé, uns pocs viven molt bé i una majoria viven bastant malament. Hi ha molt d'atur. Les fàbriques tanquen, i es dona un procés de regressió econòmica alarmant.

Argentina és un País tan particular... hi ha tantes races distintes i tantes formes de pensar diferents. Queden molts d'espanyols immigrants, italians, europeus, orientals, japonesos...

-I de les races primitives, dels pobladors precolombians?

-En queden molts pocs, tal vegada, uns tres-cents o quatre-cents mil. Viven bastant marginats, fora de les ciutats i poc atesos.

-El nivell de vida, com està a Argentina?

-En aquest moment, molt malament. Jo no em puc queixar. Guany dos solds i mig. El menjar està barat a la Ciutat del Mar de Plata, que és la ciutat més meravellosa del País.

-I l'economia argentina com és?

-Argentina és molt rica. Té or, plata, tota mena de mineria, petroli, agricultura auto-suficients, matèries primeres a balquena... i molts d'interessos creats.

-Has corregut molt per aquelles terres?

-Conec moltes ciutats del Sud que són turístiques com les nostres terres, i també he fet escapades al Nord, Bariloche, Mendoza, Catarates de Iguazu...

-I què tal has trobat les nostres terres?

-Mallorca està molt canviada, sobretot Palma. La barriada on vivia la meua família, al Camp de la Creu, no es com

En Jaume Martorell amb els seus pares, als que feia vint anys que no veia.

bla. Hi ha moltes més edificacions, noves places, carrers, jardins... quasi desconegut amb aquests vint anys.

-I el nostre poble?

-Puigpunyent tampoc pareix el mateix. Moltes més cases, façanes renovades, el nou poliesportiu, la Casa de la Vila, places... Hi ha més vida.

-Els hi vols dir alguna cosa als teus paissans?

-Una salutació afectuosa a tots, i que no s'aturin sinó és per a mirar el bé que s'ha fet i que segueixin sempre endavant. Puigpunyent és un Betlemet.

Jaume! Una abraçada des de GALATZÓ de tots els puigpunyentins i una salutació afectuosa als teus amb l'esperança de que prest tú i els teus retorneu per a visitar-nos o per conèixer amb nosaltres per a sempre.

Pere Barceló

EUNA ELECTRONICA

T.V. COLOR • VIDEOS • ELECTRODOMESTICOS

Servicio Asistencia Técnica

Gabriel Pujals

Camino Vecinal Son Rapinya, 83
Teléfono 79 21 60

SON RAPINYA
Palma

Notícies breus

*IV SETMANA DEL LLIBRE

Com ja és tradicional, els passats dia 22 fins dia 28 d'abril S'Ajuntament i S'Escola organitzaren una altra edició de la Setmana del Llibre. Amb la intenció i l'interès per afavorir l'apropament de nins i adults al món del llibre s'organitzaren els següents actes:

Una conferència sobre Tirant lo Blanc d'en Joanot Martorell a càrrec del filòleg Damià Pons; projeccions a S'Escola de diapositives, video i xerrada a càrrec del GOB

sobre «Netaja i conservació de l'entorn»; representació teatral a càrrec dels nins de S'Escola a la Casa de Cultura; una xerrada de la jove escriptora Mª de la Pau Janer amb els nins sobre «El plaer de la lectura i l'art d'escriure»; xerrada a Galilea d'Antoni Serra sobre els vincles del poeta Llorenç Riber amb el poble; cinema infantil també a Galilea amb la projecció de la pel·lícula «La Historia interminable»; i per acabar una exposició organitzada pel GOB baix el títol «Per una Mallorca digne, prou d'urbanitzacions».

*NI PINTADES NI SOBERANIA MUNICIPAL

Molts de veïnats ens vàrem quedar esverats de veure col·locat un cartell a Ses Barreres donant per fet la construcció d'una Residència per a Persones Majors. Ni el nostre propi Ajuntament estava assabentat, i això, que la Llei d'Acció Social asenyala com a competències dels Ajuntaments el crear, organitzar i gestionar els serveis socials i específics prevists a la Llei.

D'altra banda, tant el Reglament de Disciplina Urbanística com el de l'Ordenança sobre l'ús del sòl, inclouen com actes sotmesos a llicència «la col·locació de cartells de propaganda visibles des de la via pública».

Amb aquests mateixos arguments S'Ajuntament pretení retirar el cartell, però la Guàrdia Civil ho impedí argumentant la falta d'un permís judicial.

Però amb tot això, lo que segur ja s'ha aconseguit és la vulneració de la nostra pròpia soberania municipal.

Per tant, un zero com una casa pels qui mandaren col·locar el cartell, i una crida a qui pertoqui animant a que s'abstinguin d'opinar pintant per les parets. Creim que d'aquesta manera, tot podria anar un poquet millor.

*EXCURSIÓ PRIMER DE MAIG

Com cada any, l'excursió del 1er de Maig va ser un èxit de participació. Concretament, hi hagué 114 persones que compraren un tiquet per tornar amb autobús, per tant, en teoria tot això és gent que va anar a peu fins a Estellencs.

El temps anava un poc desbaratat, però una vegada que s'estava davallant per Es Coll va sortir un esplèndid sol.

Aquesta excursió corr el perill de cada any de convertir-se en una Diada, perquè ja no són poques les famílies que a peu o en cotxe es veuen per dinar a Estellencs.

*PENSANT EN TEMPS DE GUERRA AMB UN MUNICIPI DE PAU

Puigpunyent, municipi de pau, a la guerra; o també, a la guerra també es pensa en la pau. Ambdues expressions potser tinguin cabuda a la contestació que Andrew Martorell Patterson, anglo-mallorquí de l'exèrcit anglès enrol·lat dins la coneguda divisió dels «ratas del desierto», va manifestar a una entrevista que va aparèixer a un diari de l'illa. Segons Martorell, que passava uns dies de vacances a la nostra illa, quan estava a la primera línia de batalla, allà al Golf Pèrsic, i mentre estava combatint, cós a cós, pensava en un petit bar de Puigpunyent, Can Domingo, on hi solia anar de petit amb els seus pares. El cert és que no deixa d'esser una contestació força curiosa.

*UN EXTRA DE L'ANY 1926

Des de fa uns anys, la Conselleria de Cultura intenta localitzar i restaurar aquelles pel·lícules que es filmaren a principis de segle a Mallorca. Recentment, una de les darreres que s'han restaurades ha estat «El secreto de la Pedriza» de l'any 1926. La mateixa, tractava l'argument d'uns contrabandistes de tabac i es va rodar a paisatges de Sóller, Porto Pi, Es Molinar, etc...

Tot això no tendria més importància si no fos perquè en ella un dels extrems que hi participaren, era el nostre veïnat mestre Francisco Capó, el qual contava com anècdota que quan la va anar a veure al Liric se va dormir... això que anava amb s'al.lota.

*PREOCUPACIÓ PEL RADAR I LES DEIXALLES

Per si no ens bastava emmalertir la vista cada cop baixàvem a Ciutat, amb les infinites deixalles i fems que els nostres veïns de Ciutat (i no ens volem imaginar que de Puigpunyent) abandonen i enmascaren la carretera, sobretot per devers l'encreuament d'Establiments; desde fa poques setmanes una dotació de la Policia Local de Palma, perfectament camuflada, se dedica quasi a diari, a fer funcionar el radar a la «costa de ses gravilleres». Fins aquí, res a dir. El que volem criticar, és la velocitat màxima permesa a aquest tram. Fa temps van posar un indicador de «control radar», amb la velocitat màxima de 40. Algú va pintar el cartell i ja no es veia l'indicatiu. Ara hi torna a esser. Aquesta velocitat és adequada al final de la recta, i ja fa molts anys que allà hi és l'indicador. Però, que desde el principi de la recta, en plena carretera i amb condicions acceptables d'amplitud, esfaltat i visibilitat, la velocitat màxima sigui 40, ho consederam excessivament restrictiu.

Comminam desde aquí, als responsables, que reconsiderin el tema i estableixin com a mínim, la mateixa velocitat per aquest tram de la carretera Puigpunyent-Palma, que l'establerta pel concurrir carrer General Riera de Palma, que com tots sabem, és de 60 km/h.

*CANS QUE MATEN

El passat diumenge dia 14 els cans tornaren fer destrossa a una petita guarda d'ovelles, aquesta vegada quatre xots i tres ovelles, les pèrdues per part del propietari oscilen entre quaranta i cinquanta mil pessetes... i com sol passar en aquests casos, dels cans i els seus propietaris no s'en sap res de res.

Fins aquí la notícia, ara ve la reflexió: vivim a una comunitat on l'agricultura i la ramaderia son el mitjà de subsistència d'unes poques famílies, però aquestes activitats són un reforç econòmic per a la majoria dels veïnats, tan en un cas com en l'altre aquests fets representen una greu distorsió i una quantiosa pèrdua, front a la que el propietari es sent absolutament impotent i desamparat, perquè en la majoria de les ocasions a no ser que es pugui trobar el cans «in fraganti» ningú es vol fer responsable de tal destrossa, ni les entitats ni els particulars.

Es fa necessari, doncs, que els propietaris dels cans vigilin i guardin als seus animals per evitar que un fet aïllat es pugui convertir, com ja va passar fa uns quans anys, en un fet habitual i el descoratjament faci, que en pocs anys, no quedi una sola persona fent de pagès al nostre terme, la qual cosa no fa més que ajudar a la destrucció dels nostres camps, i del nostre paisatge, que tant ens identifica.

*SOPAR DELS REGIDORS

El passat dia a un restaurant de Ciutat, els nostres regidors i acompanyants disfrutaren d'un bon sopar. Es congratulaven de la recent aprovació «de les NN.SS i de la feina realitzada durant aquests quatre anys.

*APROVACIÓ DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES

El passat dia es varen dar per concluides les feines del Consistori en quan a l'aprovació de les Normes. Ara

només ens queda esperar que la Comissió Insular de Urbanisme les aprovi definitivament. Aquest fer representa la culminació de la tasca més important de la present legislatura.

*LA PLAÇA DE SON BRU

Encara, com aquell que diu, oficialment no l'hem estrenada i ja hi ha mostres d'incivisme. I si no som nosaltres que estimam i respectam les nostres coses, el nostre patrimoni col·lectiu, que en serà d'ell en poc temps?

A una vella aspiració dels veïnats, de tants d'anys, no ha ha dret que uns pocs amb els seus actes la menyspreïn i la facin malbé.

*NOU LLIBRE D'EN VICTORIÀ RAMIS D'AYREFLOR

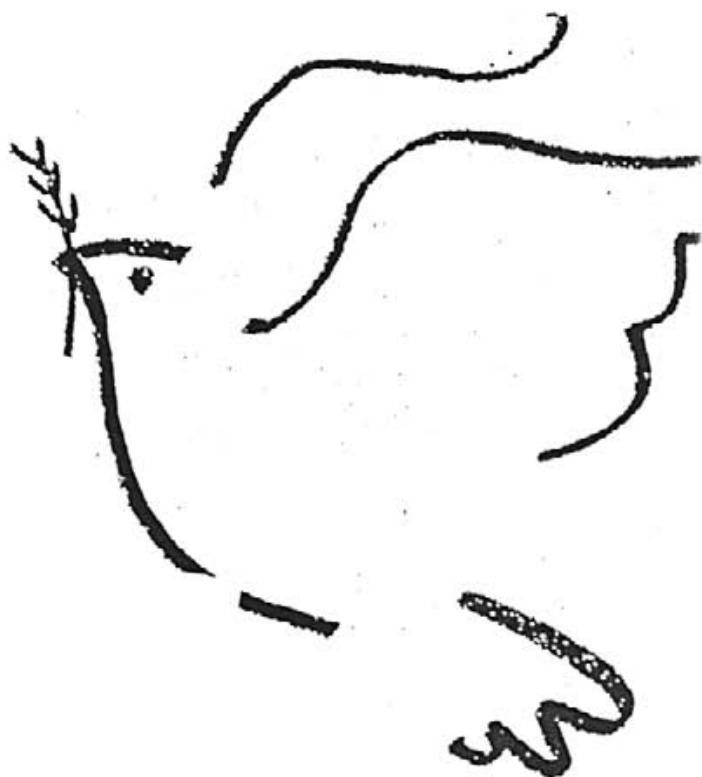
La Direcció General de Cultura, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear acaba de publicar, amb una sola edició, els tres llibres de VIOLANT del nostre estimat poeta Victorià Ramis d'Ayreflor, dos dels quals estan datats al nostre poble, al temps de Nadal de 1986, i al temps de figues flors de 1989.

Sense voler ser crític literari, per manca dels debuts coneixements, vull destacar la gran sensibilitat, en la versificació, la riquesa de llenguatge que manetja l'autor i la facilitat que manifesta Don Victorià en l'expressió dels més profunds dels sentiments humans.

Crec que per qualsevol persona que ha estimat, no ens resulta difícil identificar-nos amb els seus versos, i si n'hi ha alguns que ens poden resultar trists i tal vegada depressius, quan coneixem encara que sigui molt superficialment alguna cosa que l'autor i les seves circumstàncies personals, no ens cal sinó encoratjar-lo i prometer-li molts d'anys de vida amb els seus, per poder seguir escrivint tot el que la seva saviesa patriarcal ens pot seguir gratificant.

*DIADA DE LA PAU

El dia 17 de març, a la Casa de Cultura Municipal, el Currículum per la Pau va organitzar, com és habitual una

vegada al any, la DIADA DE LA PAU, per el projecte de l'Escola Secundària de Puigpunyent, a les 7'30 del capvespre.

Escollírem a Xavier Abraham i a n'En Richard -l'ànima de la Festa- que ens llegiren les seves obres poètiques; aquest any amb la novetat de que Na Maria Angels ens va traduir els poemes del molt apreciat Richard.

Cal també destacar el que Na Margalida Ballester i els germans Santiago i Xavier Pérez ens feren passar una vetlada ben recordada per la seva música i ens ompliren espiritualment.

Puigpunyent es sent agraït per acollir, com a Municipi de Pau, aquest Moviment tant seriós.

Fins l'any que ve, que vos esperam amb les portes i el cor obert.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

TAULA RODONA DELS PARTITS POLITICS DE PUIGPUNYENT-GALILEA

Després d'uns moments de tensió, per una manc d'organització per part de la Revista, i tenint la Sala de la Casa de Cultura de gom en gom, els sis primers candidats a Regidors del Municipi, es seguieren a la Taula més esperada dels darrers anys.

Pels Independents hi participaren Antoni Arbona i en Joan Betti, pel PSOE en Josep Ma. Pérez i en Sebastià Bauçà i per P.P. ho feren Gabriel Flaquer i Antoni Ginard. Va moderar la conversa Josep Rosselló, periodista del Diari de Mallorca.

GALATZÓ presentà l'acte, com el primer d'un futur Consistori que probablement contarà amb la presència dels que formen la taula d'aquest vespre.

El primer intent conciliador per part del Presentador fou dir que la temàtica seria prou ample i genèrica que resultàs fàcil per a cada una de les Candidatures.

S'establí l'ordre d'intervencions i li correspongué al Grup Independent començar la roda de preguntes.

Primer tema: la política econòmica plantejat des dels distints programes, enmarcar quines seran les prioritats a l'hora de les inversions i quines les decisions en relació a als impostos.

Antoni Arbona.- En primer lloc, per a nosaltres la primer de les inversions és la depuradora, tema que duim arrossegant des de fa anys, però que necessita d'una urgent solució. I no farem una depuradora convencional que seria d'un elevat cost, sinó una depuradora tipus lagunatge, que ja s'han fetes a altres pobles i en molt bons resultats.

En segon lloc, creim que l'hem de dirigir cap a l'edifici polivalent de Galilea, ja que creim que hi fa molta falta, tant per oficines municipals, visita del metge i sala per activitats diverses.

A un Ajuntament com el nostre que té un pressupost de cinquanta cinc milions de pessetes, és impensable pensar en grans inversions si no es compta amb les subvencions dels organismes supra-municipals, que estan perfectament reglamentats.

Per a la depuradora el Govern Balear aporta fins al 80% del cost, i per a l'edifici polivalent de Galilea com que serviria per dispensari del Metge, la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social també aportaria la quantitat necessària per a la seva edificació.

Gabriel Flaquer.- La política econòmica aquest Ajuntament, pel que tenc antès està bastant malament. Jo no hi estic aficat de dins, però em pareix que està bastant malament. Si no hi està tan malament, segons diuen, la nostra política econòmica seria la de baixar els impostos i demanar subvencions. Jo som curt en les coses i no m'agrada allargar-me més del necessari, i dur una bona administració. Res més, i ho durem endavant.

Josep Ma. Pérez.- En primer lloc, voldria dir que estam completament d'acord en el que s'ha dit de la depuradora d'aigües. Consideram que és completament imprescindible pel Poble de Puigpunyent i que s'ha de cercar el que faci falta per a dur endavant aquesta realització.

En segon terme, creim que és totalment imprescindible que pujem les aigües a Galilea. Farem tots els estudis tècnics que facin falta, demanarem totes les subvencions necessàries, perquè en un, dos, tres anys, els que facin falta, les aigües a la propera legislatura estiguin instal·lades a Galilea.

Rèplica Independents. Dues anotacions, una per a cada una de les intervencions. En primer lloc creim que baixar els impostos és un argument que s'utilitza a totes les eleccions. Puigpunyent no és dels Ajuntaments que més focos d'infecció.

Rèplica del PSOE.- Jo demanaria a n'el batle, a veure perquè amb aquests anys de majoria absoluta no s'ha fet cap gestió, ni una, per a solucionar aquest problema de la depuradora. No s'ha demanat cap subvenció, i tenim una sentència del Tribunal Suprem que ens obliga a solucionar-lo i no ens hem mogut per complir amb ella; i nosaltres es hem limitat a enviar-lo al Consell Insular i aquest no ens ha contestat de cap de les maneres.

Contrarèplica dels Independents.- És cert lo del Tribunal Suprem, també és cert lo que no hem demanat cap pesseta, però creim que primer s'han de fer uns estudis per a saber on s'ha d'ubicar la depuradora i quin és el seu cost, i aquest estudi sí que es va fer a través d'un tal Sr. Pérez de la Conselleria d'Obres Públiques i de moment no han fructificat. Quan tinguem l'estudi fet, demanarem els doblers.

Moderador. Introducció al tema de l'Urbanisme, també com a tema molt genèric, i especialment el que fa referència al Camp de Golf de Son Pont, i de les Normes Subsidiàries.

Joan Betti.- En primer lloc en quant a les Normes Subsidiàries hem intentat que puguin desenvolupar el nostre Municipi cap a una protecció del nostre entorn, i la possibilitat que es mereixen els nostres veïnats per edificar de manera ordenada i no cresquent com els altres pobles a prop de Palma, que es converteixen en pobles dormitoris i la gent deixa de participar com a poble. La reforma de Pla General es deu a que era molt desarrollista fins i tot donava possibilitats d'edificar per una població de 30.000 habitants. El sol rústic era quasi de lliure edificació i el sol urbà quedava molt encorsat; també hi cabia la possibilitat de que qualsevol grup financer promogués plans parcials d'urbanitzacions, desvirtuant l'entorn i la fisonomia tant de Puigpunyent com de Galilea. Les Noves Normes són un instrument legal per prevenir qualsevol desbarat, evitar les especulacions al sol rústic i preservar el sol urbà amb un creixement ordenat.

En quant al tema del Camp de Golf, per esser conseqüents amb les Normes Subsidiàries i per el rebuig que va merèixer l'avant-projecte de Son Pont, nosaltres per convicció pròpia i per respondre al poble, varem denegar l'informe favorable a l'edificació del Camp de Golf.

Gabriel Flaquer.- En quant a les Normes Subsidiàries els hem d'estudiar detingudament i actuar en conseqüència, i en el que pertany al Camp de Golf, s'ha fer el que diu el Poble i no el que diu l'Ajuntament.

Josep Ma. Pérez.- Com la Candidatura Independent havia quedada reduïda a quatre, i s'ens va demanar la col·laboració per estudiar i aprovar les Normes Subsidiàries, els recolçarem, perquè creguèrem que era un benefici pel poble, perquè no ens sortissin urbanitzacions per aquí i per allà, fent una consulta al nostre grup, varem decidir recoltzar-les, considerant que era un benefici per tots els puigpunyentins i galileus, i que tots hi sortirem guanyant. No aprovarles ens durie una serie de perjudicis tant de creixement de població com de creació d'infraestructures que hauriem de pagar els puigpunyentins i galileus, i que en definitiva ens hauríem de fer càrrec de la

seva financiació. Aquest és el motiu per el que nosaltres donarem el nostre recol·liment a les Normes que prest esperam veure aprovades.

El tema del Camp de Golf, per les mateixes raons abans indicades, i per la problemàtica que ens repotaria sobre tot l'oferta complementària, ens resulta evident que ens identificarem amb la postura de Grup Independent, i votarem també en contra de l'avanç-projepte.

Gabriel Flaquer. - Jo estic d'acord amb el que ha dit en Josep Ma., però resulta que limiten l'edificació a unes parts que ja estan fetes i n'afegeixen a altres que encara no estan fetes, i ademés resulta que a un Ple una persona va prometre que quedaria com està ara, i ara resulta que no es veritat, n'han ampliat. Si cercau plans, veureu com l'han ampliat bastant, i no varen llevar un talaiot perquè jo vaig protestar, perquè si no haguessin llevat el talaiot.

Joan Betti. - Jo no sabia que en Gabriel Flaquer fora tan savi que el pès del talaiot amb tants d'anys d'història recaigués damunt la seva espatlla. En el tema de les Normes Subsidiàries és evident que han estat consensuades amb l'oposició, varen estar exposades al públic i tothom ha pogut fer-hi les esmenes que ha cregut convenientes. Del Camp de Golf, l'aplec de signatures tan nombroses proven amb evidència que és el que vol el Poble. No hi ha major cec que el que no vol veure.

Gabriel Flaquer. - Una persona que promet una cosa a un Ple l'ha de complir.

Josep Ma. Pérez. - Jo li demanaria al Sr. Flaquer que un damati pasàs per l'Ajuntament i estudiàs detengudament les Normes Subsidiàries i veuria que el benefici serà per a tots i no per una minoria, com ell diu.

Gabriel Flaquer. - Estudieu detengudament i et donaràs compte que s'ha afavorit i a qui no.

Moderador. - Passem a l'altre tema del servei. ¿Quins encara no s'han prestat? Quines prioritats es marquen a cada Candidatura? i val parlar de recollida de fems, de transport públic, d'asfalt de carrers, enllumenat...

Antoni Arbona. - Realment hi ha molts de serveis que ja tenim. Comptem amb la instal·lació d'aigües netes i brutes, que hi ha molts de pobles més grans que encara no tenen, hi ha una recollida de fems, una Casa de Cultura, unes instal·lacions esportives, una cobertura de les cadenes privades per a l'audiència de les televisions privades, un centre sanitari... creim que els serveis fonamentals estan coberts; ara es tracta de cobrir aquells aspectes que a la nostra societat li van sogint, ja que la gent té més temps lliure i d'oci. Els serveis havien d'anar cap en aquest caire.

Els atllots estan fent activitats extraescolars, i hauriem de potenciar la creació d'una ludoteca on els atllots aprenguessin a conviure i a aprendre jugant.

El transport públic, som ben conscients, de que necessita millorar, però hem de tenir en compte que tothom té cotxe i només tenim transport públic matí i al vespre, i aquest és deficitari econòmicament. Volguérem ampliar el transport dels migdies del dimecres i dissabtes i que arribàs a Galilea... Així i tot pensam que necessita millorar.

Un capítol apart mereix el transport públic per els atllots que han d'anar a Escola a Ciutat i volem que estiguin atesos i no s'hagin de valer de l'auto-stop.

Gabriel Flaquer. - Jo en principi estic d'acord amb tot el que ha dit Antoni, però hi afegiria que els carrers de Puigpunyent s'han d'asfaltar i que a Galilea s'hi hauria de fer un edifici polivalent per a que el Metge pugui anar a visitar allà. Si els dissabtes i diumenges, en quant al tema del metge, estam un poc desatessos és perquè el metge suplent no ha trobat lloc on residir.

Josep Ma. Pérez. - Jo en part estic d'acord amb el que ha dit Antoni, en relació a que tothom té un o dos cotxes a casa; però vull afegir que els carrers de Puigpunyent no solament són un desastre sinó un vertader desastre, crec que és una cosa prioritària a que hem de donar una solució. A n'el nostre programa incloïm a aquest asfaltat, el camí de Son Puig, perquè pensam que amb aquest solució descongestionariem tota la circulació de Son Brú de Baix. Si el camí de Son Puig està en condicions, no ens trobariem amb els atascaments que ens trobam damunt el Planet, perquè només amb la sortida de Son Puig o en la carretera nova que s'obri per aquí darrera cap al camí d'Esporles ens permetrà tenir una sortida per a poder circular.

Dels carrers ja n'hem parlat. Tots hi pegam dins els mateixos clots.

Altres tant hem de dir del nombrós capítol de conservació d'edificis municipals. Ara mateix podeu anar al Saló de Sessions i veureu les parets plenes d'humitats, ¿Què ens costarà d'aquí a cinc anys, su no feim ara? Crec que no dedicam l'atenció necessari al manteniment d'aquests servicis. Vull passar de Puigpunyent a Galilea per a dir que hi ha un sector de Galilea que no més té recollida de fems una vegada per setmana, que és el dijous, i que segons tenc entès paguen els mateixos impostos que pagam els de Puigpunyent, i el que no es pot permetre que el que paga impostos iguals, ha de tenir serveis iguals.

Independents. Volem fer un parell de matitzacions. En primer lloc, per a la casa del Metge pels caps de setmana, varem oferir el locals de l'antic Ajuntament i encara esperam que vinguin a visitar-lo. En segon lloc, els carrers estan així d'espanyats per mor dels camions de gran tonelatge que foren neceraris per la construcció de la Plaça de Son Brú, i nosaltres pensam que no no més s'han d'arreglar els carrers sinó que, a més a més, s'ha de reestructurar la circulació, obrint la carretera d'Esporles. I finalment que el Centre de la Tercera Edat s'ha d'acometre ja.

G. Flaquer. - Idò, apolau al màxim.

Josep Ma. Pérez. - L'altre tema de serveis que no ens agradaria deixar fora, seria el de les dues places de Guardes Municipals que nosaltres tenim al nostre programa. Si es fés una enquesta a tot el poble, segurament trobariem un gran recol·liment en aquesta proposta. Jo voldria demanar als galileus a veure quin temps fa que no han vist un Municipal d'uniforme pels seus carrers? No volem governar, com diuen els Independents, a cop de porra i a base de multes.

Moderador. - La pregunta tindrà tres vessants sobre un tema global que és el de Cultura; demanà que es defineixin sobre el Patronat Municipal de Cultura, sobre l'Atenció a l'Escola, i sobre un tercer aspecte com és el de la Normalització Lingüística.

Joan Betti. - Ens conta la història. Es varen convocar els Grups Culturals, perquè triassin els seus representants i s'en alegiren un parell d'anomenats pel Batle. El principi no ens adonarem de que els que havíem de treballar, érem els Regidors i que els altres membres podien aportar les sugerències i aprovar els presupostos que han comptabilitzat dos milions trescentes mil pesetes anuals. S'han pogut recuperar algunes festes i crear-

s'en algunes de noves, s'han elaborat uns programes d'activitats que duren pràcticament tot l'any, s'han creat premis d'investigació i de narrativa breu, exposicions...

Respecte de l'escola, sí que ha estat una qüestió prioritari del grup. En quant a la infraestructura, s'ha construït una aula nova, també uns banys, una barana per que creiem que hi havia perill, i s'asfaltà part del pati.

S'ha tengut una relació fluida amb tots els participants de la gestió de l'Escola, Ajuntament i, naturalment, l'APA.

En quant a la Normalització Lingüística hem de dir que s'ha elaborat un reglament municipal perquè tot document que surti de l'Ajuntament es faci en català, s'ha recolzat l'ensenyament a l'Escola i ens comprometem a que, allò que fins ara pareixia extraordinari, es converteixi en ben normal.

Antoni Ginard. - En el Patronat Municipal crec que es fa bona feina, però que s'hauria de gestionar millor, com podria ser que els avisos es facin en més antelació, per preparar-ho millor.

Gabriel Flaquer. - Ha costat molt aconseguir la seguretat a l'Escola, s'han hagut de produir moltes baralles; i en quant a la col·laboració amb l'esport, crec que no basta donar unes subvencions, és necessari esser-hi, a l'hora d'entregar un trofeu o jugar un torneig... En relació a la Normalització Lingüística pens que hi ha unes lleis i que s'han de complir.

Josep Ma. Pérez. - Vull fer referència a la Casa de Cultura, on hi farem molts d'actes com aquest. Aquesta setmana n'hi tendrem molts d'actes, però més endavant podrem celebrar molts d'altres. També vull fer un apartat per donar l'enhorabona a En Sebastià Terrasa que ahir vespre ens va obsequiar amb una sèrie de fotografies molt guapes de la Casa de Cultura, i en molta tècnica i en molta astúcia es va oblidat de fer-ne una de la façana d'aquí darrera. No en va fer cap, i crec que hagués estat molt convenient. Malgrat això, crec que s'ha fet feina en la tasca de la Cultura, però que es va oblidar des d'un principi i es varen marginar completament les activitats esportives, donada l'oposició d'una sèrie de membres. L'esport en aquest poble no es Cultural per part del grup que dirigeix el Patronat. No ho he pogut entendre mai. Sempre he vist que Cultura i Esport van junts. Els Ministres, ara ja no, però abans sempre anaven junts. A Puigpunyent, no. Som diferents.

En quant a la Normalització Lingüística crec que dins el col·legi Públic de Puigpunyent hi va haver problemes quan es va plantar. Ara pareix que s'estan normalitzant i suavitzant les tensions fortes que hi va haver. Els Socialistes desitgem que la Normalització sigui total i el més ràpidament possible. Es diu arribar a que la gent ho assimili, però esperam que s'arribarà a aconseguir.

Rèplica. Joan Betti. - Aquesta barana que en Gabriel diu que va costar tant, és molt breu d'aclarir. L'Ajuntament cregué el seu dia que aquesta era una decisió de l'Escola, aquesta ho passà a l'APA, i d'ella al Consell Escolar. Es votà, amb un resultat de deu contra nou, i el dia següent es va dur a un Ple i es va aprovar.

Sobre el tema de l'esport, vull dir que han canviat molt les coses, han passat quatre anys. A les hores hi havia molt d'esport i molt poc de Cultura, i cada vegada que hi havia hagut un intent de fer alguna cosa de Cultura, es mesclava Esport i Cultura i la que hi sotia perdent era la Cultura. Nosaltres intentàrem dedicar especial atenció a la Cultura, sense oblidar l'esport, i crec que ho hem conseguit.

Josep Ma. - Vull replicar a Joan Betti per dir-li que quan va començar aquesta legislatura hi havia sis equips de bàsquet i un de futbol, ara n'hi ha un de bàsquet i un de futbol. Abans pot ser que l'esport es menjés el teatre, però ara és el teatre i demés, que es menja l'esport. No són subvencions que necessitem, sino col·laboracions.

Gabriel Flaquer. - I un de futbol-sala.

Moderador. - En darrer terme, anem a xerrar d'esplai

Antoni Arbona. - Creim que tenim unes bones instal·lacions, segons diu tothom que hi ha practicat deport. Fins ara s'hi podien fer només dues classes: bàsquet i futbol. La darrera proposta que es va fer, va ser la d'acondicionar la pista de bàsquet, que es va preparar perquè fos tapada i que la rehabilitessin per tennis. Això és un projecte que està aprovat. Reconeix que als esports hi vaig poc, crec que des de l'Ajuntament el que s'ha de fer és mantenir les instal·lacions, perquè la gent que vulgui practicar esport, ho pugui fer en les millors condicions possibles. S'han remodelats els serveis i han quedat francament bé, i ha quedat un conjunt molt agradable.

Crec que seria ara un bon moment per a crear un Patronat Municipal d'Esport, que per evitar que la Cultura es menjés l'Esport o al revés, que cadascú dels dos Patronats vetllés pels seus interessos.

Gab. Flaquer. - No basta donar doblers. Són necessaris, però no són suficients. Hi ha d'haver gent que s'hi dediqui, perquè fins ara me pareix que els únics que s'ha preocupat han estat En Miquel i En José Ma. Crec que l'Ajuntament s'en ha de responsabilitzar. A més a més, he de dir que ningú s'ha preocupat pel Futbol-Sala ja que fa tres anys que l'estic pagant i ningú m'ha donat cap subvenció.

Josep Ma. - Jo voldria començar el comentari dels esports, dient que he quedat vertaderament sorprès quan he vist en el programa dels Independents una fotografia que deia que comencen les obres de la pista coberta. Tenc que dubtar molt, per creure que les obres que s'han començat, siguin les de la pista coberta. I voldria fer una pregunta molt concreta, i és que es va fer un projecte d'una pista coberta, una obra faraònica, no crec que a Barcelona n'hi hagi cap igual, que va costar 500.000 pessetes i ho només demanar què s'ha fet d'ell, on és i què pensa fer-se'n d'ell? Crec sincerament que és impossible dur-lo a terme.

De les instal·lacions esportives de Puigpunyent ens diuen que és un lloc molt agradable, i podem dir que els treballadors municipals hi van una vegada cada any a fer-hi l'herba, fins fa molt poc temps no aconseguíem que les dones de la neteja hi anassin; s'han enretolat els vestuaris i s'han millorat les instal·lacions, però creim que l'esport està totalment abandonat per part de l'Ajuntament.

Sebastià Bauzá. - Vull agrair aquí públicament a n'Antoni que hagi anunciat que es crearà el Patronat Municipal d'Esports.

Tal vegada sigui massa tard. Esper que encara quedi alguna cosa de l'esport.

El nostre Grup una de les prioritats que s'ha fixades és la construcció d'una Piscina Municipal, i sobre tot, el manteniment de les instal·lacions que tenim i que com ha dit, són unes de les millors de Mallorca, però molt mal conservades.

També crearem un coordinador perquè se dediqui a xerrades i coloquis sobre temes esportius.

En quant a lo que ha dit de la pista de tennis, avui horabaixa i he anat i no n'he vista cap de pista de tennis.

Rèplica. A. Arbona. En relació a la subvenció de que ha parlat el representant del Partit Popular, electivament ens va arribar la seva petició i se li contestà que prioritza els motius pels que es demanava. El que no farem nosaltres és repartir doblers indiscriminadament, sinó a partir de necessitats reals.

Hem subvencionat el bàsquet i el futbol i ara darrerament hem pagat els arbitratges, subvencions que mai s'havien donades dins la història de l'esport de Puigpunyent.

En quant a la pista coberta, és evident que les obres ho es fan per la pista coberta, sinó que davall l'asfalt seviran de base pels pilars que aguantaran la pista coberta. Aquest projecte de quaranta milions de pesetes és relativament barat si es compara amb els preus de mercat d'aquest tipus d'instal·lacions.

Fins aquí hem reproduït, íntegrament, la primera part de la Taula Rodona consistent amb les preguntes i les conseqüents respostes, rèplica; contrarèpliques entre les distintes formacions polítiques locals.

En quant a la segona part de la Taula Rodona, basada amb la intervenció del públic, per problemes evidents d'espai tan sols les mencionam:

Es feren preguntes sobre com preservar la identitat de Poble, sobre quantes hores pensaven dedicar els nostres candidats al càrrec, sobre quina opinió tenia el P.P. sobre el camp de golf de Son Pont, sobre què entenien els nostres candidats per progrés, sobre el solar donat per Don Francesc per construir una residència, sobre què pensava el P.P. respecte de les N.N.S.S. i el gran de protecció del sol urbanitzable i no urbanitzable, si estarien o no disposats a fer pactes, quina opinió tenia el candidat Flaquer sobre la proposta dels Independents de legalitzar l'urbanització de Son Serralta, etc...

NOTA DE REDACCIÓ

Estimats lectors:

Aquest número de la Revista Galatzó corresponent als mesos d'Abril/ Maig es un poc especial en comparació als altres.

Per una banda, hem fet un considerable esforç per recollir en aquest número les presentacions de tots els partits polítics i els resultats de la Taula Rodona organitzada per la Revista Galatzó aquest Diumenge dia 19.

Per altra banda, problemes amb la nostra Imprenta de Manacor ha dificultat, considerablement, la normal sortida de Galatzó als nostres carrers,

Gràcies per estendrer-ho.

Assistència als plens legislatura 1987-1991

Com a punt i final de l'acabament d'una altra etapa dins la nostra Casa de la Vila i, en conseqüència, de la vida política del nostre petit municipi, i com a reflexe del pas dels nostres regidors per s'Ajuntament, hem trobat certament molt curiós publicar a continuació l'assistència que han tinguda als Plens durant tota aquesta darrera legislatura:

ANTONI ARBONA	77
MIQUEL VIDAL	77
JOAN BETTI	75
MANOLO PENTEÑO	75
JOSEP M. PEREZ	71
PEP SINTES	67
ONOFRE MARTORELL	58
SEBASTIA BAUZA	57
ANTONI ROIG	21

En resum, des de que en el mes de Juny del 87 es va constituir aquest nou Consistori s'han duit a terme, comptant el del passat dia 15 d'Abril, un total de 77 Plens.

Així idò, la nostra enhorabona als «cumplidors» i els que no ho han estat tant que vagin un poc més vius la pròxima vegada.

**SUSCRIVIU-VOS A
GALATZÓ**

